

Kommune vil det stille sig saaledes, at vi med Hensyn til Klasseindelingen i de allerfleste af disse Skoler næppe kunne naa ud over en Toflassedelning. Vi have nemlig ikke alene Lærere og Timetallet at regne med i de fattigste Egne i Sjælland, men maa ogsaa regne med de lange Vejstrækninger, saa at det er klart nok, at man ikke kan stille altfor store Fordringer til de mindre Børn om Vinteren. Jeg tror ikke, at der kan lægges andre Planer for en tidsvarende Skoleordning end den, at man maa haabe, at ældste Klasse kan faa 4 Dages Skolegang om Vinteren og yngste Klasse 2 Dages Skolegang. Naar vi altsaa regne Vinterugerne til 23 og Sommerugerne til 18, saa have vi 41 Uger, og man vil da efter denne Beregning tilnærmelsesvis kunne naa op til det i Lovforslaget som Minimum foreslaaede Timetal, idet man vil naa til 724. Jeg gaar nemlig ud fra, at man i de 11 af Vinterugerne, naar Dagene ere allerførtest, og hvor der er saa lange Vejstrækninger, ikke kan forlange mere end 5 Timers Skolegang om Dagen. Jeg tror dog, at vi omtrent kunne naa op til de 738 Timer for den ældste Klasse, men for den yngste Klasse vil det være aldeles umuligt. Være Medlemmer ville da se, at vi komme til at mangle adskillige Timer for den yngste Klasse, idet den kun vil faa 2 Dages Skolegang i 23 Vinteruger, medens den væsentligste Skolegang falder om Sommeren med 4 Dage om Ugen à 6 Timer. De ville se, at det kun bliver 686 Timer. Dette er et væsentligt Forhold, som jeg vil bede det Udvalg, der nedsettes angaaende denne Sag, ligesom ogsaa den højtærede Minister, tage under velvillig Overvejelse. Der er ogsaa en anden Ting, man maa lægge Mærke til for disse Egne, nemlig at Kommunernes Byrder ville blive meget forøgede. I Lovforslagets Motiver hedder det jo, at Kommunerne i det store og hele ville opnaa Besparelse, og at de kun i enkelte Tilfælde ville faa forøgede Udgifter; men det kan nok være, at der alligevel i mange Kommuner i Sjælland vil komme en ikke ubetydelig Udgiftsforøgelse. Jeg skal nævne, hvorledes det stiller sig i den Kommune, som jeg taler om, og der er mange Kommuner, hvor det vil stille sig paa samme Maade. I vor Kommune vil det stille sig saaledes, at vi ville faa 7 faste Lærere foruden dem, vi have, og sandsynligvis en Andenlærer i den ene af Hovedskolerne og maaske i to. De to Pladser kunne vel besættes med Lærere, som altsaa kunne benyttes til Fogeskolen; men de fem maa absolut besættes med faste Lærere. Vi have bygget Skolerne, men da de ere bereguede

paa ugifte Lærere, kommer der altsaa til som en ekstraordinær Udgift, at vi skulle have Tilbygninger til disse Skoler. Regne vi dette med, vil Udgiften i min hjemlige Kommune blive 3,900 Kr., medens dens Udgift for Liden er 1,800 Kr. Det er altsaa en ret betydelig Forøgelse af Kommunens Udgifter, og lad os saa gøre os det klart, at disse Udgifter falde paa Kommuner, som have alleruvanseligst ved at bære dem. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Afd. Valgkreds (Scharling) nævnte et Forslag, som jeg antager kunde komme til at berøre disse Kommuner, og jeg synes derfor, at jeg maa gøre et lille Strejftog derhen. Jeg beklager, at det ærede Medlem, saa vidt jeg ser, ikke er til Stede. Det ærede Medlem nævnte saadanne Steder, hvor det er lidt vanskeligt at faa Skoleforholdene ordnede, og troede da, at „naar Talen er netop om de yngste Børn, der skulle have den allerførste elementære Undervisning i Læsning, Skrivning og Regning, ere de Fordringer, der stilles til Børnene, ikke større, end at de ville kunne opfyldes af enhver nogenlunde dannet Kvinde“, og han antog, „at man rundt omkring i de fleste Sogne i Hjemmene vilde kunne finde Præstedøtre, Forpagterdøtre og ogsaa vel oplærte Bønderdøtre, som vare villige til at paatage sig en saadan Gerning“. Dertil vil jeg sige, at jeg, skønt jeg selvfølgelig ikke er Pædagog, ikke tror, at det holder Stil, at man til saadanne Børns Uddannelse ikke behøver særlig pædagogisk anlagte Menneker. Paa den anden Side synes jeg, at det er urigtigt at ville eksperimentere paa dette Punkt netop i disse Egne, hvor der lever en kærnefund Befolkning, der ikke er bange for at tage et Tag med Yngen og lægge nyt Land til, og saaledes udfører et vigtigt baade socialt og jeg tør sige nationalt Arbejde. Jeg tror, at det er Uret at raiffonnere som saa, at man sagtens kan ordne Skoleforholdene paa en anden Maade i disse Egne. Hvorfor ikke lige saa godt eksperimentere paa denne Maade i Kjøbenhavn? Man vilde maaske der komme til at mangle Bønderdøtre, men kunde til Gengæld faa Døtre, der ere højere oppe paa Rangstigen, end man kan faa paa Landet. Jeg ser ikke, hvorfor man skal være henvist til at søge Besparelserne paa denne Maade og netop i disse Egne. Jeg tror, at Børnene i den Alder, hvori de begynde Skolen, indtil deres 10de Aar ogsaa i pædagogisk Henseende have et Krav paa at faa Lærere og Lærereinder, der have Forstaaelse af Børnenes Trang, thi det er i dette Tidsrum, at Hovedgrundvolden skal lægges, hvorpaa man senere i Livet skal bygge for at højne vort Folk.